

Starší Neil L. Andersen
Kvorum Dvanácti apoštolů

Nikdy Ho neopustíte

Když se rozhodnete, že se nebudete urážet ani stydět, budete pocítovat Jeho lásku a souhlas. Budete vědět, že se stáváte takovým, jako je On.

Milovaní bratři a sestry po celém světě, vyjadřuji vám svůj hluboký obdiv za víru a odvahu, kterou vidím ve vašem životě. Žijeme v nanejvýš pozoruhodné době – ale i v době náročné.

Pán nás upozorňuje na nebezpečí číhající před námi

Pán nás neopouští v našem úsilí vrátit se k Němu. Naslouchejte Jeho varovným slovům, kterými nás upozorňuje na nebezpečí číhající před námi: „Bděte a [modlete] se.“¹ „Varujte se toho, abyste nebyli oklamáni.“² „[Budte] pozorní a pečliví.“³ „Střežte se, abyste ... nevypadli od své pevnosti.“⁴

Nikdo z nás není imunní vůči vlivu světa. Pánovy rady nás udržují ve střehu.

Jistě si vzpomenete na Ježíšův zážitek v Kafarnaum, když učedníci, kteří následovali Spasitele, nechťeli přijmout, že je Synem Božím. V písmech se píše: „A [od té doby] mnozí z učedníků jeho ... nechodili s ním více.“⁵

Ježíš se pak obrátil k Dvanácti a zeptal se: „Zdaliž i vy chcete odjít?“⁶

Zdaliž i vy chcete odjít?

V duchu jsem odpovídal na tutéž otázku mnohokrát: „Rozhodně ne! Já

ne! Já Ho nikdy neopustím! Já s Ním budu na věky!“ Vím, že vy odpovídáte stejným způsobem.

Ale tato otázka: „Zdaliž i vy chcete odjít?“ nás nutí zamyslet se nad vlastní zranitelností. Život není žádný duchovní piknik. Slova apoštolů z jiné události se nám potichu vkrádají do mysli: „Zdali já jsem [to], Pane?“⁷

Do vod křtu vstupujeme s radostí a očekáváním. Spasitel nám kyne: „[Pojďte] ke mně“⁸ a my odpovídáme a bereme na sebe Jeho jméno. Nikdo z nás nechce, aby tato cesta byla jen krátkým flirtem s duchovností nebo snad jen významnou, ale uzavřenou kapitolou. Cesta učednictví není pro ty, kteří mají duchovně slabé srdce. Ježíš řekl: „Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a ze vši duše své, a ze vši mysli své.“⁹ „Chce-li kdo za mnou přijít, zapříž sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne.“¹⁰

Když následujeme Spasitele, bez pochyby budeme čelit těžkostem. Když k nim přistoupíme s vírou, prohloubí tyto zušlechťující zkušenosti naše přesvědčení o tom, že Spasitel skutečně žije. Když k týmž zkušenostem přistoupíme ze světského pohledu, zastíní náš výhled a oslabí naše odhodlání. Někteří z těch, které máme rádi a které obdivujeme,

odpadávají od těsné a úzké cesty a „[nekrácejí] s Ním více“.

Jak můžeme zůstat věrní?

Jak můžeme zůstat věrnými Spasiteli, Jeho evangeliu a obřadům Jeho kněžství? Jak si můžeme vypěstovat víru a sílu, abychom Ho nikdy neopustili?

Ježíš řekl: „Neobráťte-li se a nebudete-li jako [malé děti], nikoli nevezdete do království nebeského.“¹¹ Je třeba mít vírou naplněné srdce dítěte.

Skrze moc Jeho Usmíření se máme stát takovým „jako dítě, poddajným, mírným, pokorným, trpělivým, plným lásky, ochotným podrobiti se všemu, co Pán považuje za vhodné na [nás] vložit, stejně jako se dítě podrobuje otci svému“.¹² Toto je mocná změna srdce.¹³

Záhy zjišťujeme, proč je změna srdce nezbytná. Jsou dvě slova, která signalizují, že se dostáváme do nebezpečí – jsou to slova *urazit se a stydět se*.

Rozhodněte se, že se neurazíte

Těch, kteří měli problém se Spasitelovou božskostí, se Ježíš zeptal: „To vás uráží?“¹⁴ V podobenství o rozsévání Ježíš varoval: „[Vydrží na chvíli, ale] když přichází ssouzení neb protiventství pro slovo, hned se [uráží].“¹⁵

Urážky přicházejí v mnoha různých kostýmech a neustále nacházejí svou cestu na jeviště. Lidé, kterým věříme, nás zklamou. Máme neočekávané těžkosti. Náš život se nevyvíjí přesně tak, jak jsme čekali. Děláme chyby, cítíme se nehodně a máme obavy, zda nám bude odpuštěno. Podivujeme se nad nějakou naukovou záležitostí. Dozvídáme se něco, co bylo řečeno u řečnického pultu v Církvi před 150 lety, a dělá nám to těžkou hlavu. K našim dětem se někdo nechová spravedlivě. Druzí nás ignorují nebo nedoceňují. Může se jednat o sto různých věcí, a

každá z nich je pro nás v danou chvíli velmi podstatná.¹⁶

V momentech, kdy jsme oslabeni, se protivník snaží ukrást nám naše duchovní zaslíbení. Nejsme-li pozorní, náš zraněný, dětsky upřímný duch se vrátí do chladné a temné slupky našeho nabubřelého ega a zanechá za sebou Spasitelovo hřejivé a uzdravující světlo.

Když byl Parley P. Pratt v roce 1835 nespravedlivě souzen a přineslo to těžkosti a hanbu jemu i jeho rodině, Prorok Joseph Smith radil: „[Parley], ... přejdi takové věci, jakoby nic ... [a] Bůh Všemohoucí bude s tebou.“¹⁷

Další příklad – v roce 1830 byl pokřtěn Frederick G. Williams, význačný lékař. Ihned dal Církvi k dispozici své talenty a bohatství. Stal se vedoucím v Církvi. Daroval pozemek pro stavbu chrámu Kirtland. V roce 1837 se Frederick G. Williams dostal do těžkostí spojených s onou dobou a udělal závažné chyby. Pán ve zjevení prohlásil, že „v důsledku [jeho] přestupků [mu] bylo [jeho] dřívější postavení [ve vedení Církve] odňato“.¹⁸

Od Fredericka G. Williamse získáváme krásné poučení týkající se toho, že „at již měl jakékoli osobní slabosti, měl natolik silný charakter, aby [obnovil] svou oddanost [Pánu], Proroku a ... Církvi, i když by bylo bývalo snadné zabřednout do zahořklosti“.¹⁹ Na jaře roku 1840 se dostavil na generální konferenci a pokorně požádal o odpuštění za své minulé

jednání a vyjádřil odhodlání konat napříště vůli Boží. Hyrum Smith jeho případ předložil ostatním a Frederickovi bylo ochotně odpuštěno. Zemřel jako věrný člen Církve.

Nedávno jsem se setkal s prezidentem chrámu Recife Brazílie, který se jmenuje Frederick G. Williams. Vyprávěl mi o tom, jak rozhodnutí jeho prapradědečka požehnilo jeho rodině a stovkám jeho potomků.

Rozhodněte se, že se nebudete stydět

Uražený má zničujícího společníka, kterému se říká ten, který se *stydí*.

V Knize Mormonově se dozvídáme o Lehiově vidění o stromu života. V tomto vidění se mluví o oněch ušlechtilých duších, které se „[tlačily] kupředu mlhou temnoty, držíce se tyče ze železa“, až došly do cíle a „[pojedly] z ovoce tohoto stromu“.²⁰

Nefi popsals tento strom jako „[lásku] Boží“²¹, která nesla ovoce, které „naplnilo ... duši nesmírně velikou radostí“.²²

Poté, co Lehi okusil ovoce, uviděl „velikou a prostornou stavbu, ... [která] byla plná lidí, jak starých, tak mladých, jak mužů, tak žen; a jejich ... [oděv] byl nesmírně vybraný; a oni se posmívali a ukazovali [pohrdavě] prstem na ty, kteří ... pojídali z ovoce“.²³ Anděl vysvětlil, že ono posmívání, vysmívání a pohrdavé ukazování prstem představuje pýchu a moudrost světa.²⁴

Nefi jednoduše prohlásil: „My jsme jich nedbali.“²⁵

Naneštěstí ale byli jiní, jejichž odvaha ochabla. V písmech se píše: „*Poté*, co ochutnali z ovoce, *styděli se* kvůli těm, kteří se jim vysmívali; a odpadli na zakázané cesty a byli ztraceni.“²⁶

Jako učedníci Kristovi stojíme stranou od světa. Mohou nastat chvíle, kdy se budeme cítit nepříjemně, zatímco ostatní na nás ukazují pohrdavě prstem, posmívají se tomu, co je nám posvátné, a zavrhnou to.²⁷ President Thomas S. Monson varoval: „Nebudou-li však kořeny vašeho svědectví pevné, bude pro vás těžké odolávat posměchu těch, kteří vaši víru zpochybňují.“²⁸ Nefi řekl: „Nedbejte na ně.“²⁹ Pavel radil: „Nedal nám Bůh ducha bázně, ... protože [nestydte] se za svědectví Pána našeho.“³⁰ Nikdy Ho neopustíme.

Když jsem vloni doprovázel presidenta Dietera F. Uchtdorfa do východní Evropy, žasl jsem nad vírou a odvahou Svatých. Jeden vedoucí kněžství na Ukrajině nám vyprávěl o tom, jak byl povolán do předsednictva odbočky na jaře roku 1994, pouhých šest měsíců po křtu. To také vyžadovalo veřejně se přiznat ke své víře a

pomoci zaregistrovat Církev v městě Dnipropetrovsku. Na Ukrajině byla tehdy nejistá doba, a otevřeně projevit víru v Krista a ve znovuzřízené evangelium mohlo znamenat potíže, včetně možné ztráty jeho zaměstnání pilota.

Tento vedoucí kněžství nám vyprávěl: „Modlil jsem se znovu a znovu. Měl jsem svědectví a uzavřel jsem smlouvu. Věděl jsem, co by si Pán přál, abych udělal.“³¹ S odvahou se on i jeho manželka vydali kupředu s vírou, aniž by se styděli za evangelium Ježíše Krista.

Kde je mnoho dáno, tam je mnoho požadováno

Někteří se ptají: „Musím se tak odlišovat od ostatních?“ „Což nemohu být učedník Krista, aniž bych tolik přemýšlel o tom, jak se chovám?“

„Což nemohu mít rád Krista, aniž bych dodržoval zákon cudnosti?“ „Což Ho nemohu mít rád a dělat si přitom v neděli, co chci?“ Ježíš na to dal jednoduchou odpověď: „Milujete-li mne, přikázání [má dodržujte].“³²

Někteří se ptají: „Což mnozí další z jiných církví nemají také rádi Krista?“ Samozřejmě že ano! Avšak my, členové Církve Ježíše Krista Svatých

posledních dnů, kteří máme svědectví o Jeho opravdovosti nejen z Bible, ale i z Knihy Mormonovy; kteří víme, že Jeho kněžství bylo na zemi znovuzřízeno; kteří jsme uzavřeli posvátné smlouvy, že Ho budeme následovat, a kteří jsme obdrželi dar Ducha Svatého; kteří jsme byli obdarováni mocí v Jeho svatém chrámu a kteří se podílíme na přípravě na Jeho slavný návrat na zemi; my nemůžeme porovnávat to, kým máme být, s těmi, kteří tyto pravdy dosud neobdrželi. „Od toho, komu je mnoho dáno, je mnoho požadováno.“³³

Pán řekl: „Můžeš se sám rozhodnout.“³⁴

Slibuji vám, že když se rozhodnete, že se nebudete urážet ani stydět, budete pociťovat Jeho lásku a souhlas. Budete vědět, že se stáváte takovým, jako je On.³⁵

Budeme rozumět všemu? Samozřejmě, že ne. Některé záležitosti odložíme na poličku, abychom je pochopili později.

Bude vše spravedlivé? Nebude. Přijmeme to, co nemůžeme napravit, a odpustíme druhým, když nám ublíží.

Budeme se příležitostně cítit odloučení od těch, kteří jsou kolem nás? Určitě.

Budeme občas překvapeni, když uvidíme, jak někteří pociťují hněv proti Pánově Církvi, a když uvidíme, jak se snaží okrást slabé o jejich namáhavě udržovanou víru?³⁶ Ano. To ale nezabrání růstu Církve ani dosažení jejího určení, ani to nemusí bránit duchovnímu pokroku každého z nás jako učedníků Pána Ježíše Krista.

Nikdy Ho neopustíte

Mám rád tato slova oblíbené náboženské písně:

*Duši, která v Ježíše vkládá důvěru,
jeho nepřítelům nevydám, to
nedopustím;
Kdyby i celé peklo se snažilo duši touto
otrást,
já ji nikdy, ne, nikdy, ne, nikdy
neopustím,
já ji nikdy, ne, nikdy, ne, nikdy
neopustím!³⁷*

Dokonalosti nedosáhneme v tomto životě, ale používáme víru v Pána Ježíše Krista a dodržujeme své smlouvy. President Monson slíbil: „Budete-li svědectví neustále vyživovat, ochrání vás.“³⁸ Tím, že denně hodujeme na slovech Kristových v písmech, zapouštíme do hloubky své duchovní kořeny.

Důvěřujeme slovům žijících proroků, která jsou před nás kladena, aby nám ukazovala cestu. Modlíme se znovu a znovu, a nasloucháme tichému hlasu Ducha Svatého, který nám vnáší pokoj do duše a vede nás dál. Ať nastanou jakékoli obtíže, nikdy, nikdy Ho neopustíme.

Spasitel se zeptal svých apoštolů: „Zdaliž i vy chcete odjít?“³⁹

Petr odpověděl:

„Pane, k komu půjdeme? Slova věčného života máš.

... My jsme uvěřili, a poznali, že jsi Kryštof, Syn Boha živého.“⁴⁰

I já mám toto svědectví. O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Marek 13:33.
2. Nauka a smlouvy 46:8.
3. Nauka a smlouvy 42:76.

4. 2. Petrova 3:17.
5. Jan 6:66.
6. Jan 6:67.
7. Matouš 26:22.
8. 3. Nefi 9:14.
9. Matouš 22:37.
10. Marek 8:34.
11. Matouš 18:3; viz také Marek 10:15; Lukáš 18:17; 3. Nefi 9:22; 11:37–38.
12. Mosiáš 3:19.
13. Viz Alma 5:14.
14. Jan 6:61.
15. Matouš 13:21.
16. Viz David A. Bednar, „A nic je neurazí“, *Liahona*, listopad 2006, 89–92.
17. Joseph Smith, *Autobiography of Parley P. Pratt*, ed. Parley P. Pratt Jr. (1938), 118.
18. *History of the Church*, 3:46, poznámka pod čarou.
19. Frederick G. Williams, „Frederick Granger Williams of the First Presidency of the Church“, *BYU Studies*, vol. 12, no. 3 (1972): 261.
20. 1. Nefi 8:24.
21. 1. Nefi 11:25.
22. 1. Nefi 8:12.
23. 1. Nefi 8:26–27; viz také verš 33.
24. Viz 1. Nefi 11:35–36; 12:18–19.
25. 1. Nefi 8:33.

26. 1. Nefi 8:28; zvýraznění přidáno.
27. President Boyd K. Packer řekl: „Místo toho, abychom se na onu prostornou stavbu dívali z dálky, ve skutečnosti, do značné míry díky televizi [a internetu], žijeme přímo v ní.“ („Finding Ourselves in Lehi’s Dream“, *Liahona*, Aug. 2010, 29.)
28. V tomtéž proslavu president Thomas S. Monson řekl: „Tato veliká a prostorná stavba v Lehiově vidění představuje ty, kteří se ve světě posmívají Božímu slovu a kteří zesměšňují ty, kteří ho přijímají a kteří milují Spasitele a žijí podle přikázání.“ („Kčž máte odvahu“, *Liahona*, květen 2009, 126.)
29. Viz 1. Nefi 8:33.
30. 2. Timoteovi 1:7–8.
31. Z osobní konverzace a z přeloženého výňatku ústního životopisu Alexandra Davydova, zaznamenáno 16. července 2010.
32. Jan 14:15.
33. Nauka a smlouvy 82:3.
34. Mojžíš 3:17.
35. Viz 1. Nefi 19:9.
36. Viz 2. Nefi 28:20.
37. „How Firm a Foundation“, *Hymns*, č. 85.
38. Thomas S. Monson, *Liahona*, květen 2009, 126.
39. Jan 6:67.
40. Jan 6:68–69.

